

блаженойочивши ейиской Хрисзосѡм (Војиновић)

ПОСЛЕДИЦЕ ГРЕХА ОСТАЈУ

Страшно је, браћо и сестре, кад се на некога спусти тешка рука те тајанствене и неумитне Правде Божије.

Не може се живети против закона Божијег, па да се очекује срећа, и спокојство и задовољство. Ако се извесна удобност тим путем и нађе, нестална је и кратког века.

На дну грешникове и најслађе чаше налази се увек горчина и отров.

Нема већих мука, него кад човека мучи савест, нема веће страхоте, него не смети остати сам са собом и загледати у своју празну и изгубљену душу.

Ко од вас не зна бар за један случај како се страшно свети проливена крв?

Ко не зна како страшно пролазе они који се криво закуну, који невиног оклеветају, који светињу оскрнавe, који кума и родитеља увреде, који свој пород убијају, који туђе бракове и куће растурају?

На наше очи затиру се куће тих грешника...

А ако се на наше очи свете велики греси, свете се исто тако и они које ми сматрамо малим, зато нека нас Бог и од њих сачува. Јер је написано у Светом Писму: „Страшно је упасти у руке Бога живог“ (Јевр. 10, 31).

Зато нека и даље греше грешници, нека хуле безаконици, нека се смеју нама који

идемо Божјим путем. Можемо их само дубоко жалити.

Нека они привремено и благују – не дао нам Бог да пођемо њиховим трагом, јер су на клизавом путу постављени.

Зато ћемо се ми и даље гласу срца и савести покоравати, греха се бојати, Богу служити, Њему своја дела посветити, у Њега се уздати, Њему увек говорити:

„Ти си уздање срдаца наших, и наше уточиште до века!“

Јер срце нам наше сведочи да нам је добро кад се волимо и да нам је тешко кад се мрзимо.

Да смо радосни кад учинимо добро и да нас се људи грозе кад учинимо зло.

Срце нам наше говори да није лепо да чинимо другима оно што не бисмо волели да други чине нама.

Срце нам наше говори да је боље и пострадали на правди, него живети са жигом срамоте на челу.

Срце нам наше говори да је боље ићи Божјим путем, праведним путем, макар и патили на њему, него правити савез са злом, запетљавати се у лажи и преваре и тонуту у грех.

Јер грешан човек, браћо и сестре, је – по правилу – несрећан човек.

Манастир Успења Пресвете Богородице - Подмаине
са благословом игумана - јеромонаха Рафаила

ПРАЗНА

ПРАЗНИЦА

РОЂЕЊЕ СВЕТОГА ПРЕТЕЧЕ ПРОРОКА И КРСТИТЕЉА ГОСПОДЊЕГ ЈОВАНА

Лк. 1, 1 - 25, 57 - 68, 76, 80; зч. 1; Рим. 13, 11 - 14, 4; зч. 112

свѣтѣи Лука Кримски

БЕСЕДА НА ДАН РОЂЕЊА СВЕТОГ ЈОВАНА КРСТИТЕЉА

Пророче и претече доласка Христовог, неумемо те достојно похвалити, ми који те са љубављу поштујемо.

Па како дакле и не бити збуњен, како достојно похвалити онога о коме је сам Господ Исус Христос рекао да међу рођеним од жена нема већег од Јована Крститеља.

Како да похвалимо онога који је после Пресвете Богородице, узвишенији од свих светих?

Он је први међу светима у Царству Небеском.

Заслуге светих су тако велике да их не можемо побројати. Шта тек рећи о ономе који се свету јавио у духу и сили Илијиној?!

Добро знате каквог је духа био пророк Илија: Знате да је он био пламени дух, који је горео љубављу

према Богу. А и сила пророка Илије је такође неописива, јер је силом своје молитве зауставио падавине у хананској земљи на три ипо године и у расправи о вери са идолским жречевима низвео је огањ са неба на жртву поливену водом.

У томе духу и у тој сили дошао је и Претеча Господњи Јован.

Свети пророк Исаија говори да је он тај кога треба назвати „глас вапијућег у пустињи: приправите пут Господњи, поравнајте стазе Његове,“ (Ис. 40, 3).

И испунио је он овај задатак. А какв је тај задатак био?

Велики преподобни Макарије Египатски земљу настањену грешницима уподобљава густој шуми, зараслој неугледним грмовима, упоређује са густим грмљем и го-

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

вори да је туда јако тешко проћи, треба рукама размицати грање, раздвајати израсло грмље.

А управо је таква била земља насељена јеврејима, пред долазак Господа Исуса Христа.

То је била веома грешна земља, која је одступила од вере у Исти-

бдењу стекао силе сличне сили и духу Илијином. И свети Претеча Господњи је стекао такве силе.

Он је потресао срца јудеја својом проповеђу на обалама Јордана. Приправио је пут Господу својом проповеђу, овим пламеним призивом на покајање.

Када видиш неког ко отворено грешни на улици, ти се узнемириш и кажеш: "Види до чега а ово дошло. Какво је ово друштво? Шта је људи са вама?"

Са тим твојим осуђивањем, посипаш блатом тог човека и тако га понижаваш. Ти си губитник али тај човек је победник. Губиш зато што се окрећеш од њега чији је егоизам видљив. Губиш зато што се клониш човека коме је гордост видљива. А када ћеш видети своју скривену гордост? Гордост коју нико други не види. Само ти знаш да она постоји. И Господ. Можда твој духовни отац зна; ако икада има времена да ти укаже, полагамо додирујући оно што ти се не свиђа, она подручја где боли.

архимандрит Андреј (Конанос)

нитог Бога и зашла у идолопоклонство.

То су били људи који су на жртву Ваалу и Астарту приносили своју децу, проливајући њихову крв.

И управо је пред Јованом Претечом стојао задатак да у тој зараслој шуми припреми пут за Господа. Такав задатак никада до тада није био наложен на човека и биле су потребне најзвизишеније духовне силе да би се испунио.

Присетимо се да се за овај задатак свети Претеча Господњи припремао живећи преко двадесет година у Јудејској пустињи. Живео је усамљен и далеко од људи, са зверима, носио грубу одећу од камиље длаке и спавао на пустињском камењу.

Зашто је то било потребно? Зато да би се у непрестаној молитви Богу, у најтежем посту, уздржању и

Његова је проповед била тако моћна, тако је утицала на људска срца, да је народ масовно из читаве Јудеје долазио да слуша прекоре светог Претече, да се каје и крсти крштењем покајања.

Ово је крштење било неопходно да би припремило за истинско крштење у име Оца и Сина и Светога Духа, које је установио Господ наш Исус Христос.

Претеча је био савршено неустрашив: никада није размишљао о томе да је у опасности, тако је строго стојао на страни правде, да се није устручавао да чак и изобличи самог цара Ирода за његове нечовечне прељубе и безакоња. И због тога је био кажњен.

Није ли Сами Бог засведочио свету о Његовој неизмерној величини, пославши Архангела гаврила да објави (прво)свештенику Захарији да ће се од њега родити овај, највеличанственији од људи!

Није ли архангел рекао да ће се он испунити Духа Светога још у утроби матере своје?

Ето како ја својим slabим устима хвалим Јована Претечу.

И још ћу на нечему зауставити вашу пажњу.

Када је архангел Гаврило објавио свештенику Захарији да ће се од њега родити Претеча, Захарија није поверовао. Није поверовао, премда је имао јаку веру у Бога. Премда су и он и његова жена Јелисавета били праведни, ипак овај праведник није поверовао.

И да ли му је Господ опростио ово колебање у вери? Не, казнио га је тешком казном, заповедивши усима арханђела да буде нем током девет месеци, дк се не испуни пророштво.

То је била казна праведнику за неверовање.

А уколико је праедника Господ тако казнио за колебање у вери, шта ће бити са нама, грешнима, уколико наша вера не буде чврста?

Читамо код апостола Павла у посланици јеврејима: „А без вјере није могуће угодити Богу; јер онај који прилази Богу, треба да вјерује да Бог постоји и да Он награђује оне који га траже“ (Јевр. 11, 6).

Али како је могуће веровати у Онога, Кога не можеш да замислиш, и како се може волети Онај, у кога не верујеш? А без вере и љубави није могуће угодити Богу. Ово запамтите.

Од нас се захтева непоколеби-ва вера. Вера која се ничим не смуђује.

Уколико се деси некада да се и поколебате у вери, не остајте у овом колебању, већ пазите да за

њега не поднесете тешку казну.

Богом кажњени свештеник Захарија је био помилован, и не само помилован, већ је задобио велики дар пророштва, јер сте чули шта је говорио када му се родио син, Јован Претеча. Рекао је:

„Благословен Господ Бог Израиљев што походи и избави народ свој. И подиже нам рог спасења у дому Давида, слуге својега, као што каза устима светих пророка својих од вијека, Да ће нас спасти од непријатеља наших и из руку свију који нас мрзе...“ (Лк. 1, 68 – 71).

Шта је ово? Зар не пророчанство о Господу нашем Исусу Христу? Зар не пророчанство о Спаситељу света, Месији?

Свакако да јесте, свакако, потпуно јасно пророчанство о доласку Спаситеља.

Ето, видите, Господ не оставља без казне оне који се колебају у вери, али Господ, казнивши Захарију, опростио му је, и не само да му је опростио, већ му је дао и велики дар Своје благодати- дар пророштва.

Зато, ако вам се икада деси да се спотакнете у својој вери, не падајте духом. Падови су неизбежни у нашем хришћанском животу.

Сетите се како је Бог опростио свештенику Захарији, оцу Преече, и надајте се да ће и вама, уколико се покајете, васпоставити ваше хришћанско достојанство и даровати вам дарове Своје благодати, да би и ви могли ићи даље за Њим.

Нека би нам Господ помогао.

Верујте у ово и знајте да вас Господ неће оставити чак ни након вашег пада.